

har set sig i Stand til at tiltræde alle de af Flertallet eller de 7 Medlemmer stillede Ændringsforslag. Ændringsforslag Nr. 2 skal jeg efter de Udtalelser, som ere faldne fra den højtærede Minister, paa Forslagsstillernes Vegne tage tilbage.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 2 er taget tilbage. Maa jeg spørge, om nogen ønsker at optage det? (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.

Tolderlund: Derimod ser det Flertal, der har stillet Ændringsforslag Nr. 3, sig ikke i Stand til at frafalde dette. Det maa man fastholde, idet man haaber, at det ikke vil blive nogen Hindring for Lovens Gennemførelse. Man finder, at Lovforslaget i § 6, 2det Punktum, er gaaet for vidt. Endelig maa man ogsaa fastholde Ændringsforslag Nr. 20 om, at Lovens Varighed begrænses til en vis Tid. Med Hensyn til Motiveringen henviser jeg til min Udtalelse, da jeg første Gang havde Ordet. Forhaabentlig vil det ikke gaa saaledes, at man bliver nødsaget til at ophæve Lovens Bestemmelser, men det er dog ønskeligt, at der let kan foretages Forandringer i den, hvad enten det skal ske gennem blotte Ændringer eller gennem aldeles ny Foranstaltninger.

Altsaa, Flertallet fastholder Ændringsforslagene under Nr. 3 og under Nr. 20, men tager Nr. 2 tilbage.

Breinholt: Naar jeg har tilladt mig at stille en Række Ændringsforslag fra Nr. 14—19 inklusive, har jeg gjort det for at give det høje Ting Valget mellem en lempelig og forsigtig Tagen op af en ny Opgave, og de vidtgaende Foranstaltninger, som omhandles i de tvende Regeringsforslag; da der imidlertid ikke har vist sig nogen Tilslutning til disse Ændringsforslag, og den højtærede Justitsminister har udtalt sig mod dem, vil jeg, for at Tinget ikke ved en eventuel senere Revision af Loven skal føle sig ligesom bundet ved Afstemningen i Dag, tage Ændringsforslagene under Nr. 14—19 inklusive tilbage.

Anderledes stiller jeg mig med Hensyn til mine andre Ændringsforslag; angaaende dem maa det være mig tilladt endnu en Gang at udtale mig. Naar den højtærede Justitsminister om Ændringsforslaget under Nr. 1 siger, at det er et temmelig uheldigt Udtryk, som benyttes i det, naar der tales om „vitterlige“ Tuberkulosepatienter, saa tror jeg dog ikke, at det er saa helt uheldigt, al den Stund det

efter selve Lovforslaget slet ikke bliver vanskeligt at faa afgjort, om et Tuberkulosetilfælde er vitterligt. Det hedder nemlig, at Desinfektion skal kunne ske, naar den behandlende Læge og Sundhedskommissionen paabyder det. Det vil altsaa være Lægen og Sundhedskommissionen, der afgør, om vedkommende Tuberkulosepatient vitterlig er saa syg, at hans brugte Tøj medfører Smittefare. Jeg kan derfor ikke se, at der er nogen egentlig Uklarhed i dette Udtryk. Ordet „vitterlig“ kunde maaske endog godt stryges, saa at der blot kom til at staa „eller af Tuberkulosepatienter“.

Med Hensyn til de to af mig stillede subsidiære Ændringsforslag under Nr. 4 og Nr. 5, da skar den højtærede Justitsminister dem ganske over samme Læst som Ændringsforslaget under Nr. 3, uagtet de jo ikke ere saa nær ens. Der findes nemlig i Nr. 3 en meget vidtrækkende Bestemmelse, som er udeladt i Nr. 4 og 5, og det forekommer mig derfor, at den højtærede Justitsminister kunde have stillet sig noget forskellig til disse Ændringsforslag, thi det er jo givet, at den nævnte virkelig vidtrækkende Bestemmelse, som findes i Nr. 3, ikke findes i de subsidiære Forslag, og det er, som jeg tidligere forklarede, netop denne Omstændighed, som er Aarsag i, at disse Forslag ere komne frem. Endelig gjorde den ærede Minister opmærksom paa, at der var en ikke ringe Forskel paa den Berøring, i hvilken Ammer kom med Børn, og den Berøring, i hvilken Barnepigter kom med dem. Det indrømmer jeg; i min Motivering sagde jeg netop udtrykkelig, at ganske vist var en Ammes Forhold til vedkommende Barn af en intimere Art end en Barnepigtes, men det vil desuagtet ikke kunne nægtes, at i Henseende til Smittefare er Barnepigtes Forhold til Barnet mere end intimt nok til, at hun kan overføre Smitte fra sig til Barnet. Jeg tillader mig derfor at anbefale dette Forslag, som jeg vedblivende fastholder. Jeg fastholder altsaa Ændringsforslagene under Nr. 1, Nr. 4 og 5, forudsat at Nr. 3 forkastes, og Nr. 6, og jeg tvivler ikke om, at navnlig Nr. 5 vil vinde Tingets Stemning for sig.

Formanden: Ændringsforslagene under Nr. 14 til 19 ere tagne tilbage. Hvis ingen optager dem, ere de bortfaldne. (Ophold). De ere saaledes bortfaldne.

Nordby: Skønt jeg efter at have hørt den ærede Indenrigsministers Udtalelser om Ændringsforslag Nr. 8 ikke er rokket